

and may we merit repentance. May the verse be fulfilled concerning us, which says: (Isaiah 60:21) “Your people are all righteous; they will inherit the Land forever.” For whoever guards the covenant is righteous.

ויקויים בנו מקרא שכתוב (ישעי' ט) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ כי השומר ברית הוא צדיק:

Practical Law:

Rambam, Laws of Forbidden Relations, 21

(1) If someone has actual relations with anyone who is forbidden to him, or embraces or kisses in a licentious manner or gets pleasure from physical contact, he is liable to lashes by the decree of the Torah, as it says: “And you must not do any of these abominations,” (Leviticus 18:26) And it says: “No man must come near to ... uncover nakedness.” (Leviticus 18:6) That is, do not come close to things that lead to the uncovering of nakedness. (2) If someone commits any of these practices, he is suspect regarding illicit relations. It is forbidden for a person to gesture with his hands or feet or to wink with his eyes to someone who is forbidden to him, or to laugh or act frivolous with her. It is forbidden even to smell perfume that she is wearing or to gaze at her beauty. One who does this, is liable to flogging of rebellion. One who even gazes at a woman's little finger with the intention of deriving pleasure is considered as though he gazed at the most intimate parts of her body. Even to listen to the voice of a woman who is forbidden to him or to look at her hair is forbidden.

הלכה

הרמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא

א כל הבא על ערוה מן העריות דרך איברים או שחבק ונשק דרך תאוה ונהנה בקרוב בשר הרי זה לוקה מן התורה שנאמר לא תעשו מכל חקות התועבות ונאמר (ויקרא י"ח) לא תקרבו לגלות ערוה. כלומר לא תקרבו לדברים המביאין לידי גלוי ערוה: ב העושה דבר מחקות אלו הרי הוא חשוד על העריות. ואסור לאדם לקרוץ בידי וברגליו או לרמוז בעיניו לאחת מן העריות או לשחוק עמה או להקל ראש ואפילו להריח בשמים שעליה או להביט ביופיה אסור. ונמכין המתכוין לדבר זה מכת מרדות והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוין ליהנות כמו שנסתכל במקום התורף ואפילו לשמוע קול הערוה או לראות שערה אסור:

BO FOR MONDAY

TORAH

בא ליום שני

תורה

כיון בקריאת ארבעה פסוקים אלו שהם כנגד ד' דמילוי יוד דשם ב'ין להשאר בו הארה מתוספת הרוח משבת שעברה

וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֶי פֶּרְעָה לֵיה עַד אֲמַתִּי יְהִי דִין לָנָא לְתַקְלָא שְׁלַח יַת גְּבַרְיָא וַיִּפְלְחוּן קְדָם יי אֱלֹהֵהוּן הַעַד כַּעַן לֹא יִדְעַת

וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֶי פֶּרְעָה אֵלָיו עַד־מַתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְדוּהָ אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תִּדְעַ כִּי אַבְדָּה

(7) Pharaoh's servants said to him; How long will this be a snare to us? Send out the people that they may serve the Lord their God. Don't you know yet that

אָרִי אֲבֹדֶת מִצְרַיִם: ה וְאֶתְּוֹבַת
 יֵת מֹשֶׁה וַיֵּת אֶהְרֹן לֹת פְּרֻעָה
 וַאֲמַר לְהוֹן אֲזִילוּ פְּלָחוּ קָדָם יי
 אֲלֵהֲכֹון מִן וּמִן דְּאֲזַלִּין:
 ט וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּעוֹלָמְנָא
 וּבְסַבְנָא נְזִיל בְּכַנְנָא וּבְכַנְנָא
 בְּעַנְנָא וּבְתוֹרְנָא נְזִיל אָרִי
 חָגָא קָדָם יי לְנָא: י וַאֲמַר לְהוֹן
 יְהִי כֵן מִיִּמְרָא דִּי בְּסַעֲדִיכֹון
 כֵּד אֲשַׁלַּח יִתְכוֹן וַיֵּת טַפְלִיכֹון
 חֲזוּ אָרִי בִישָׂא דַּאתוֹן סְבִירִין
 לְמַעַבְד לְקַבֵּל אֲפִיכֹון
 לְאַסְתְּחָרָא:

מִצְרַיִם: ה וַיֹּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
 אֶל־פְּרֻעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עֲבַדוּ אֶת־
 יְדוֹה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֲלֹכִים: ט וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נֵלֶךְ בְּבָנֵינוּ
 וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ נֵלֶךְ כִּי חֲגִי־
 יְדוֹה לָנוּ: י וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְדוֹה
 עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם
 רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם:

Egypt is lost? (8) So Moshe and Aharon were brought back to Pharaoh, and he said to them; Go and serve the Lord your God. But who will be going? (9) And Moshe replied; With our youth and with our elders we will go, with our sons and with our daughters, with our sheep and with our cattle we will go, because it is a festival of the Lord for us. (10) So he retorted; So may the Lord be with you as I will send you and your children out! Take note! Your evil intentions are rebounding in your faces.

RASHI

(7) **Don't you know yet** — [רמ"א does not mean "prior to, or before," rather, it means, "not yet." That is,] "Are you not yet aware that Egypt is lost?" (8) **Were brought back** — [This word is in the huphal (passive) construction, indicating that they were brought back by a third party.] They were brought back by a messenger whom they (Pharaoh's servants) sent after them, and who brought them back to Pharaoh. (10) **As I will let you [and your children] leave** — [i.e., I won't let you and your children leave] and most certainly I will not allow the sheep and cattle out as you request. **Take note! Your evil intentions are rebounding in your faces** — The plain meaning of the text is to be understood as the Targum. [Targum Onkelos renders the verse: רְאוּ — consider this. רָעָה — The evil that you are plotting, i.e., to slip away from my land deceitfully, נִגַּד פְּנֵיכֶם — is rebounding in your faces i.e., I will repay you by not allowing you to leave at all. (See Ramban according to our version of Onkelos.)] I also heard a Midrashic interpretation [which explains], that there is a certain star which is called Ra'ah. Pharaoh told them that I foresee through my astrology that this star was rising to meet them in the desert, and that it signals blood and death [hence it would not be beneficial for them to leave Egypt]. When the Israelites

רש"י

(ו) הִטְרַם תְּדַע. הַעוֹד לֹא יָדַעַתְּ כִּי אֲבֹדָה מִצְרַיִם: (ח) וַיֹּשֶׁב. הוֹשִׁיבוּ עַל יְדֵי שְׁלִיחַ שֶׁשְּׁלָחוּ אַחֲרֵיהֶם וְהוֹשִׁיבוּם אֶל פְּרֻעָה: (י) כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּגו'. אַף כִּי אֲשַׁלַּח גַּם אֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם: רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם. בְּתַרְגוּמוֹ. וּמִדְרַשׁ אֲגָדָה שְׁמַעְתִּי כּוֹכַב אֲחָד יֵשׁ שְׁשֻׁמוֹ רָעָה אָמַר לָהֶם פְּרֻעָה רוּאָה אֲנִי בְּאִי־צִטְטִינִיּוֹת שְׁלִי אוֹתוֹ כּוֹכַב עוֹלָה לְקִרְאָתְכֶם בְּמִדְבָּר וְהוּא סִימֹן דָּם וְהַרְיָגָה. וּכְשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָה וּבְקִשׁ הַקָּבִ"ה

RASHI

רש"י

sinned with the golden calf, and the Holy One, Blessed is He, planned to kill them, in his prayer Moshe argued that the Egyptians would then claim that God took them out of Egypt with Ra'ah [i.e., under the influence of the ascending star, Ra'ah, (see verse 32:12, below) and the Egyptians would attribute the deaths of the Israelites to the influence of this star]. This then is the significance of Pharaoh's warning, "Look, Ra'ah is rising to meet you." Immediately, "God refrained from doing the evil (ra'ah)" (ibid. verse 14), and He transformed that blood to the blood of circumcision which Yehoshua performed on them. This is the meaning of the verse, "Today I removed the contempt of the Egyptians from you," (Joshua 5:9) because they said to you, "We see blood upon you in the desert."

לְהַרְגֵם אָמַר מֹשֶׁה בְּתַפְלֹתוֹ לְמַה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאָם זֶה הָיָא שְׂאֵמֵר לְהֵם רְאוּ כִי רַעַה נִגְדַּד פְּנֵיכֶם מִיַּד וַיִּנְחַם ה' עַל הַרַעַה וְהַפֵּךְ אֶת הַדָּם לְדָם מִיֵּלֶה שְׂמָל יְהוֹשֻׁעַ אוֹתָם. וְזֶהוּ שְׂנַאֲמַר הַיּוֹם גְּלוּתֵי אֶת הַרַפַּת מִצְרַיִם מְעַלְיֶכֶם שְׁהִיוּ אוֹמְרִים לְכֶם דָּם אָנוּ רוֹאִין עֲלֵיכֶם בַּמִּדְבָּר:

PROPHETS Jeremiah 46

נביאים ירמיה פרק מו

יט מְנִי גְלוּתָא אֶתְקִינֵי לְיָד מְלָכוֹת כְּנִשְׁתָּא דְּמִצְרַיִם אַרִי מִפּוֹס לְצַדּוֹ תְהִי וְתִצְדֵי מִבְּלֵי יְתִיב: כ מְלָכוֹת יֹאֲיֵא הוֹת מִצְרַיִם עֲמֻמִּין קְטוּלִין מִצְפוּנָא יִתּוֹן עֲלֶהָ לְמִבְזָה: כא אִף רַבְרְבָהָא בְּגוּהָ כְּעַגְלֵי רַבְקָא אַרִי אִף אִינוּן אֶתְפְּנִיאוּ עֲרָקוּ כְּחֻדָּא לֹא יִכִּילוּ לְמִיקָם אַרִי יוֹם תִּבְרְהוּן אֶתָּא עֲלֵיהוּן עֵידָן סְעוּרָן בִּישְׁתְּהוּן: כב קַל נִיקוּשׁ זִינְהוּן כְּחִינוּן זְחִלִין אַרִי בְּמִשְׁרָן יִהְיוּן עֲלֵיכוֹן וְכָמָא דְעֲלִין בְּכִשְׁלִין לְמִיקָן אָעִי חוֹרְשָׁא:

יט כְּלֵי גוּלָה עֲשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בֵּת־מִצְרַיִם כִּי־נֹף לְשִׁמָּה תִהְיֶה וְנִצְתָה מֵאִין יוֹשֵׁב: כ עֲגֻלָּה יִפֶּה־פִּיהָ מִצְרַיִם קִרְץ מִצְפוֹן בָּא בָּא: כא גַּם־שְׂכָרִיָּה בְּקִרְבָּהּ כְּעַגְלֵי מִרְבֵּק כִּי־גַם־הִמָּה הִפְנוּ נִסּוּ יַחֲדָיו לֹא עֲמְדוּ כִּי יוֹם אִידָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת פְּקַדְתֶּם: כב קוֹלָהּ כְּפִנְחֵשׁ יִלְךְ כִּי־בַחִיל יִלְכוּ וּבְקַרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֻטְבֵי עֲצִים:

- (19) O you daughter dwelling in Egypt! Furnish yourself with the baggage of exile; for Nof shall be laid to waste and desolate without an inhabitant.
- (20) Egypt is like a very beautiful heifer, but destruction comes; it comes from the north.
- (21) Also her princes who are in her midst are like fattened calves; for they also turned, and fled away together; they did not stand, because the day of their calamity came upon them, and the time of their punishment.
- (22) Her sound is like that of a serpent on the move; for they shall march with an army, and come against her with axes, like hewers of wood.

RASHI

רש"י

(19) וְנִצְתָה — An expression of desolation.
 (20) A very beautiful heifer — A very beautiful kingdom.
 (21) שְׂכָרִיָּה — Her princes. כְּעַגְלֵי מִרְבֵּק — Like fattened calves.
 הפנו — They turned their backs to flee.

(יט) וְנִצְתָה. לְשׁוֹן צִדָּה: (כ) עֲגֻלָּה יִפֶּה פִּיהָ. מְלָכוֹתָא יֹאֲיֵא: (כא) שְׂכָרִיָּה. שְׂרִיָּה: כְּעַגְלֵי מִרְבֵּק. כְּעַגְלֵים פְּטוּמִים: הִפְנוּ. פְּנוּ עוֹרָף לְנוֹס: (כב) כִּי בַחִיל. יְבוֹא אֶלֶיהָ:

(22) With an army — They will come upon her.

Writings Mishlei 13-14

כתובים משלי פרק יג-יד

כד דחשף שבטו שני בריה
 ודרחם ליה מקדם ליה
 מרדותא: כה צדיקא אכל
 ושבע נפשיה וכריסא
 דרשיעי תחסר: א חכימתא
 דנשיא בניה ביתה ושטימא
 בידיה עקרא ליה: ב דמהלך

כד חושף שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר:
 כה צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:
 א חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו:
 ב הולך בישרו ירא ידוה ונלוז דרכיו בוזוהו:

בתרצותא דחל מן קדם אלהא ודעשיק באורחיה שאט ליה:

(24) He who spares his rod hates his son; but he who loves him disciplines him early. (25) The righteous eats to satisfy his soul; but the stomach of the wicked suffers want. **14** (1) The wise of women, each builds her house; but the foolish one plucks it down with her hands. (2) He who walks in his uprightness fears the Lord; but he whose ways are perverse despises Him.

RASHI

רש"י

(24) **He who spares his rod** — *From his son, his end will be that he hates him, for he sees him go in a bad way.* (25) **To satisfy his soul** — *It seems to him that he is always satisfied.* **Suffers want** — *It seems that he is never satisfied.* (1) **Each builds her house** — *It endures through her.* **But the foolish one** — *I.e., the foolish woman.* (2) **דרכיו** — *Means, who is crooked in his ways.* **Despises Him** — *The Holy One Blessed is He.*

(כד) חושף שבטו. מבגו סופו ששונאו שיוצא לתרבות רעה: (כה) לשבע נפשו. דומה שיהא שבע: תחסר. אינו שבע: (א) בנתה ביתה. מתקימת על ידיה: ואולת. ואשה שוטת: (ב) ונלוז דרכיו. המעקם דרכיו בוזוהו להקב"ה:

Mishnah Shabbat, chapter 15

משנה שבת פרק טו

(1) These are the knots for which one is liable [tying a knot is a forbidden principal labor]; the camel-driver's knot [a strip was placed through the camel's nose, the ends were tied permanently, thus forming a nose ring] and the sailor's knot [a hole was drilled through the front of the ship where a heavy rope would be inserted; the rope ends were then tied permanently. These examples, being both professional knots and also permanent, are Biblically prohibited because in the Tabernacle, it was necessary to tie permanent knots in torn threads of the curtains]. And just as one is guilty for tying them, so, too, is he guilty for untying them [it was sometimes necessary to untie the nettings which were used to catch the *chilazon*]. Rabbi

א אלו קשרים שחיבין עליהן, קשר הגמלין וקשר הספנין. וכשם שהוא חיב על קשרן כך הוא חיב על התרן. רבי מאיר אומר, כל קשר שהוא יכול להתירו

רבנו עובדיה מברטנורא

א אלו קשרים. קשר הגמלים. שנוקבין לגמל בחטמו ונותנין בו רצועה וקושרין אותה קשר עולם. וכמו כן נוקבים בראש הספינה נקב ונותנין בו חבל וקושרין אותו קשר של קיימא שאינו מתירו לעולם, והוי דומיא דקושרי חוטי יריעות הנפסקים במשכן. וקשר של קיימא ואינו מעשה אומן, או מעשה אומן ואינו של קיימא, פטור אבל אסור, ואינו חיב

Meir says; Any knot which one can untie with one hand entails no liability [even if it is permanent; the *halachah* does not follow Rabbi Meir]. (2) There are some knots which do not entail liability as do the camel-driver's and sailor's knots [but nevertheless, are prohibited Rabbinically. These are temporary knots which are made to

last for a specific time. The Gemara lists, as examples, the knot tying the reins to the nose ring or the knot tying the rope to the ship's ring]. A woman may tie [in a knot] the opening of her robe [since she unties it daily. This garment was open in the front and had ties extending from the top corners which would be tied across the opposite shoulder. Even though untying one corner would allow her to remove the garment and thus it was possible that one knot would be tied indefinitely, it is still permitted], the ribbons of her hair-net and of her girdle, the laces of shoes or sandals, [leather skin] vessels of wine and oil [where the openings were tied; even though there were two openings and thus, it was possible for one opening to be knotted indefinitely], and [the covering cloth of] a meat pot [even if the pot has spigots from which the contents can be emptied or filled without ever untying the cloth cover, still all these knots are permitted since they are not considered permanent]. Rabbi Eliezer ben Yaakov says; One may tie [a rope across the stable entrance] in front of an animal, so that it should not go out [even though he only needs to untie one side for the animal to leave], a bucket [over a well] may be tied with a belt [which one will remove after he finishes drawing water] but not with a rope; Rabbi Yehudah permits [with a weaver's rope, being that the weaver needs it for his work, he won't leave it there; however, the Sages forbid it, lest one seeing, will think it permissible to tie with any rope; the *halachah* follows the Sages]. Rabbi Yehudah stated a

באחת מידי און חייבין עליו: ב יש לך קשרים שאין חייבין עליהן בקשר הגמלין וקשר הספנין. קושרת אשה מפתח חלוקה, וחוטו סבכה ושל פסיקיא, ורצועות מנעל וסנדל, ונודות יין ושמן, וקדרה של בשר. רבי אליעזר בן יעקב אומר, קושרין לפני הבהמה בשביל שלא תצא. קושרין דלי בפסיקיא, אבל לא בחבל. רבי יהודה מתיר. כלל אומר רבי

רבנו עובדיה מברטנורא

עד שיהא של קיימא ומעשה אומן, ושאינו של קיימא ולא מעשה אומן מותר לכתחילה: **וכשם שחייב על קישורין כך חייב על התירן.** שכן צידי חלזון היו נצרכין לפרקים להתיר קשרי רשתות הקיימים כדי לקצרן או להרחיבן: **שיכול להתירו.** דלא הדקיה: **אין חייבין עליו.** ואפילו עשאו לקיימא. ואין הלכה כר"מ: **ב יש לך קשרים שאין חייבים עליהם.** חטאת כמו שחייבים על קשר גמלים וקשר של ספנים, אלא פטור אבל אסור. ולא נזכרו קשרים הללו במשנה, ובגמרא מפרש כגון רצועה ארוכה שקושרים בטבעת שבחוטם הנאקה, וכמו כן חבל ארוך שקושרים בחבל העשוי כמין טבעת התלוי בנקב שבראש הספינה, ופעמים מניחה שם שבוע ושבעים ומתירה. וכן כל קשר שקושר אותו לעמוד כך זמן ידוע, לא שיהיה קיים לעולם, אין חייבין עליו: **קושרת אשה מפתחי חלוק.** בעין לשונות לכאן ולכאן וקושרין של ימין בכתף שמאל ושל שמאל בכתף ימין, דכיון דכל יומא שרי ליה לא דמי לקשר של קיימא ומותר לכתחילה: **סבכה.** מגבעת שעל הראש עשויה כעין רשת: **פסיקיא.** אזור רחב חוטיין תלויין בראשו לקשרו בהן: **ונודות יין.** של עור שכופפים פיהם וקושרין אותן. ואף על גב דאית לה תרתין איסרי, ולא אמרינן חד מינייהו בטולי מבטל לה והוי קשר של קיימא: **וקדרה של בשר.** פעמים שקושר בה בגד סביב לפיה. ואע"פ שיש לה דדין שיכולין להוציא המרק מהן בלא היתר הקשר, אפילו הכי לא הוי קשר: **קושרין לפני בהמה.** חבל ברוחב הפתח לנעול בפניה שלא תצא. וכן הלכה: **קושרים דלי בפסיקיא.** על פי הבור שיהיה קשור ותלוי שם, דפסיקיא לא מבטל ליה התם: **אבל לא בחבל.** דמבטל ליה התם והוי קשר של קיימא: **רבי יהודה מתיר.** לא התיר רבי יהודה אלא בחבל של גרדי, שצריך לו למלאכתו ולא מבטל ליה התם. ורבנן סברי, אי שרית ליה חבל של גרדי יקשור נמי בשאר חבלים, דחבל

general rule; any knot that is not permanent entails no liability [conversely, any knot, even a bow which is permanent, entails liability (see Tosfot Yom Tov)]. (3) [On Shabbat] one may fold garments [every time one removes them], even four or five times [provided that (a) only one person folds them and not two together and (b) they are new garments which do not have many creases and (c) they are white, since white hides

creases better than colored clothing (in all other cases, it is prohibited as it is similar to repairing a vessel) and (d) he has no other garment to wear]. [One may] spread the sheets on the beds on the night of Shabbat [i.e., Friday night] for [use any time on the] Shabbat, but not on Shabbat for [use after] the conclusion of the Shabbat. Rabbi Yishmael says; One may fold up garments and spread sheets on the beds on [a Friday] Yom Kippur for [use on] Shabbat; and the fats of the Shabbat [offerings] may be offered [i.e., burnt on the altar] on Yom Kippur [if it immediately followed Shabbat, since the sanctity of Shabbat is greater than the sanctity of Yom Kippur], but not those [fats] of Yom Kippur on the Shabbat [if Shabbat immediately followed Yom Kippur]. Rabbi Akiva says; [Their levels of sanctity are the same and therefore] those of the Shabbat may not be offered on Yom Kippur, nor may those of Yom Kippur be offered on the Shabbat [the *halachah* follows Rabbi Akiva].

רבנו עובדיה מברטנורא

כחבל מיהלף, והלכה כחכמים: ג מקפלין את הכלים. בגדים שפושטן מקפלין אפילו ארבעה וחמשה פעמים כדי לחזור וללבשם בו ביום. ולא שנו אלא באדם אחד, אבל בשני בני אדם לא, שנראים כמתקנין. ובאדם אחד נמי לא אמרן אלא בבגדים חדשים שהם קשים ואינן ממהרים לקמוט. אבל ישנים קיפולן מתקנן טפי ומחוי במתקן. ובחדשים נמי לא אמרן אלא בלבנים, אבל צבועים לא, שהצבועים קיפולן מתקנן ביותר. ובלבנים נמי לא אמרן אלא שאין לו בגדים אחרים להחליף, אבל יש לו בגדים אחרים להחליף לכבוד שבת, אסור לקפל: מיום הכפורים לשבת. כשחל יום הכפורים להיות בערב שבת, לפי ששבת חמור מיום כפור. ושל יום הכפורים אינן קריבין בשבת, דהוי בעולת חול בשבת: רבי עקיבא אומר. שוין הן, ואין קרבנו של אחד מהן קרב בחבירו. והלכה כרבי עקיבא:

Gemara Shabbat, 113a

גמרא שבת דף קי"ג ע"א

[On the Mishnah: On Shabbat] one may fold [garments.] The School of Rabbi Yannai said: They learned this only regarding one man, but [it may] not [be done] by two men [since two, when they fold a garment tend to straighten out the creases which, is prohibited as repairing a vessel]. And even regarding one man we said [that it is permitted to fold] only new [garments which don't have many creases so that his folding is not considered as repairing them], but not regarding old [ones]. And even regarding new [garments], we said this only

יהודה, כל קשר שאינו של קימא, אין חיבין עליו: ג מקפלין את הכלים אפילו ארבעה וחמשה פעמים, ומציעין את המטות מליילי שבת לשבת, אכל לא משבת למוצאי שבת. רבי ישמעאל אומר, מקפלין את הכלים ומציעין את המטות מיום הכפורים לשבת, וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים. (אכל לא של יום הכפורים בשבת). רבי עקיבא אומר לא של שבת קרבין ביום הכפורים, ולא של יום הכפורים קרבין בשבת:

מקפלין וכולי: אמרי דבי רבי ינאי לא שנו אלא באדם אחד אכל בשני בני אדם לא. ובאדם אחד נמי לא אמרן אלא בחדשים אכל בישנים לא. וחדשים נמי

in regard to white, but not regarding colored [ones; the folding of colored garments is considered as repairing them]. And we said this only regarding someone who has no others to change into, but if he has others to change, it is not permitted. It was taught: [The members] of the household of Rabban Gamliel did not fold their white garments, because they had [others] for changing. Rabbi Huna said: If one has a change [of garments], he should change [them for Shabbat], but if he has nothing to change into, he should lower his garments [to make them appear longer, in honor of Shabbat (wealthy people who did not work the fields wore longer garments)]. Rabbi Safra asked: But does this not look pompous? — Since he does not do this every day, but [only] now [in honor of the Sabbath], it does not look as though he is pompous. “And you shall honor it, by not doing your own things;” (Isaiah

58:13) “And you shall honor it,” that your Shabbat garments should not be like your weekday garments, as Rabbi Yochanan called his garments My honorers. “Not doing your own things,” that your walking on Shabbat shall not be like your walking on weekdays. “Nor seeking your own needs;” your affairs are forbidden, but the affairs of Heaven [religious matters] are permitted. “Nor speaking your words;” that your speech [conversation] on the Shabbat should not be like your speech on weekdays. “Speaking;” speech is forbidden, but thought [about weekday matters] is permitted. Now, as for all [the rest], they are intelligible; but what is meant by, “That your walking on the Shabbat shall not be like your walking on weekdays?” [What is meant] is as Rebbi asked Rabbi Yishmael son of Rabbi Yose: Is it permitted to take long strides on Shabbat? — Who then permitted it on weekdays? he replied; for I maintain that a long stride takes away a five hundredth part of a man's eyesight, and it is restored to him by [drinking from] the evening Kiddush.

זוהר בא דף מ' ע"א

תנא לא נפקו ישראל ממצרים עד דאתברו בלהו שלטונין דלעילא (משלשולהון) משולמניהון ונפקו ישראל מרשותהון ועאלו ברשותא קדישא עלאה דקדשא בריה הוא ואתקמירו ביה הדיא הוא דכתיב כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם. מאי טעמא עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים דאפקית להו מרשותא אתרא ואעלית לון ברשותי. והיינו דאמר רבי שמעון מאי דכתיב אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיתכם כי כל אוכל מהמצת. אלא הכי אוקימנא האי שאור והאי מהמצת דרנא

לא אמרן אלא בלבנים אבל בצבועים לא. ולא אמרן אלא שאין לו להחליף אבל יש לו להחליף לא. תנא של בית רבן גמליאל לא היו מקפלין כלי לבן שלהן מפני שהיה להן להחליף. אמר רב הונא אם יש לו להחליף יחליף ואם אין לו להחליף ישלשל בגדיו. מתקיף לה רב ספרא והא מתחזי כרמות רוחא. כיון דכל יומא לא קא עביד והאידינא הוא דקא עביד לא מתחזי כרמות רוחא. (ישעי' נ"ה) וכבדתו מעשות דרכיה וכבדתו שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול. וכי הא דרבי יוחנן קרי למאניה מכבדותיה. מעשות דרכיה שלא יהא הלוךך של שבת כהלוךך של חול. ממצוא חפצך. חפצך אסורים. חפצי שמים מתרים. ודבר דבר שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול דבור אסור הרהור מתר. בשלמא כלהו לחיי אלא שלא יהא הלוךך של שבת כהלוךך של חול מאי היא. כדבעא מניה רבי מרבי ישמעאל בר רבי יוסי מהו לפסוע פסיעה גסה בשבת. אמר ליה וכי בחול מי התרה. שאני אומר פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם ומהדר ליה בקידושא דבי שמי:

Practical Law:

Rambam, Laws of Forbidden Relations, 21

(1) It is forbidden for a man to be served by a woman at all, whether she is an adult or a minor, whether she is a slave or a freed woman, lest he come to think improperly about her. About what service is this said? Washing his face, hands, or feet; making his bed in his presence; and pouring his cup. No woman should do these things for a man except his wife. A man must not ask about the welfare of a woman at all, even through a messenger. (2) Embracing a woman who belongs to one of the categories that is forbidden but toward whom a man is not attracted, or kissing one of them, such as his older sister, his aunt, or similar women, even though no desire or pleasure are involved at all, is an extremely despicable practice. It is forbidden and is the practice of fools. For one may not come close to a woman who is forbidden to him at all, whether she is an adult or a minor, except for a mother and her son

and a father and his daughter.

הרמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא

הלכה

א אָסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאִשָּׁה בְּלֵל בֵּין גְּדוּלָּהּ בֵּין קִטְנִיָּהּ בֵּין שְׁפָחוֹת בֵּין מְשׁוּחָרְרֵת שְׂמָא יָבֵא לְיָדֵי הַרְהוּר. בְּאִיזָה שְׂמוּשׁ אָמְרוּ רַחֲוִיצַת פְּנֵיו יָדָיו וְרִגְלָיו וְהִצְעַת מִטָּה לְפָנָיו וּמְזִיגַת הַכּוּס שְׂאִין עוֹשֶׂה לְאִישׁ דְּבָרִים אֵלּוּ אֶלָּא אִשְׁתּוֹ בְּלֵבָד. וְאִין שׂוֹאֲלִים בְּשָׁלוֹם אִשָּׁה בְּלֵל וְאֶפִּילוּ עַל יְדֵי שְׁלִיחַ: ב הַמְחַבֵּק אַחַת מִן הָעֲרִיזוֹת שְׂאִין לְבוֹ שֶׁל אָדָם נוֹקֵפוּ עֲלֵיהֶן אוֹ שֶׁנִּשְׁקָ לְאַחַת מֵהֶן בְּגוֹן אַחוֹתָהּ הַגְּדוּלָּה וְאַחוֹת אָמּוֹ וְכִיּוֹצֵא בָהֶן אֵף עַל פִּי שְׂאִין שֵׁם תְּאוּדָה וְלֹא הִנְאָה בְּלֵל הָרִי זֶה מְגוּנָה בִּיּוֹתֵר וְדָבָר אָסוּר הוּא וּמַעֲשֵׂה טַפְשִׁים הוּא שְׂאִין קָרְבִין לְעֶרְוָה בְּלֵל בֵּין גְּדוּלָּהּ בֵּין קִטְנִיָּה חוּץ מֵהָאֵם לְבָנָהּ וְהָאָב לְבָתּוֹ:

**BO FOR TUESDAY
TORAH**

**בא ליום שלישי
תורה**

יכוין בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילוי זה דשם ב"ן להשאיר בו הארה מתוספת הנפש משבת שעברה

יֵא לֹא כֵן אֲוִילוּ כְעֵן גְּבֵרִיא וּפְלָחוּ קָדָם יְיָ אֲרִי יְתָה אֲתוֹן בְּעֵן וְתִרְיָד יְתָהוֹן מִן קָדָם

יֵא לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְדוָה כִּי אַתֶּם אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֶתֶם מֵאֶת

(11) Not so; Let the men go now and worship the Lord, for that is what you

RASHI

(11) **Not so** — *It will not be as you say, to take the children with you. Instead, let the men go and worship God. For that is what you seek* — *The word “that” refers to that which you have been demanding all along, [i.e.,] “Let us go and sacrifice to our God?” (verse 5:8, above) [Now if this is so, why do you need to take your children along], it is not customary for little children to offer sacrifices.*

רש"י (יא) לֹא כֵן. כְּאֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְהוֹלִיךְ הַטֶּף עִמָּכֶם אֶלָּא לְכוּ הַגְּבָרִים וְעַבְדוּ אֶת ה': כִּי אַתֶּם אַתֶּם מְבַקְשִׁים. כִּי (אוֹתָהּ עֲבוּדָה) בְּקִשְׁתֶּם עַד הַנּוֹה. נִזְבַּחַהּ לְאַלְהֵינוּ וְאִין דְּרָךְ הַטֶּף לְזִבּוּחַ: וַיִּגְרַשׁ